วัคถุประสงค์ในการศึกษาครั้งนี้เพื่ออธิบายสภาพทางเสรษฐกิจและสังคม ศึกษามาตรการ รูปแบบ กิจกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ และข้อปฏิบัติในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้โดยจำแนกตามชนเผ่า และ วิเคราะห์ปัจจัยทางเสรษฐกิจและสังคมที่มีผลต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในอำเภอปางมะผ้า จังหวัด แม่ฮ่องสอน เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการ จัดการป่าไม้ของหน่วยงานพัฒนา บนพื้นที่สูง อีกทั้งเป็นแนวทางด้านการอนุรักษ์ให้แก่ชุมชนบนพื้นที่สูงอื่นๆ เพื่อให้เกิดการใช้ทรัพยากรป่าไม้ อย่างยั่งยืนโดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิ ของครัวเรือนชาวไทยภูเขาจำนวน 104 ครัวเรือน จาก 3 หมู่บ้านได้แก่ บ้านบ่อไคร้ บ้านแม่ละนา และบ้านเมืองแพม อำเภอปางมะผ้า จังหวัดแม่ฮ่องสอน แล้วทำการวิเคราะห์หา ความสัมพันธ์ของปัจจัยโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ถดลอยเชิงพทุ ตามแบบจำลองโลจิท

จากการศึกษา พบว่าร้อยละ 24.56 ของจำนวนคัวอย่าง มีการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ โดย รูปแบบของกิจกรรมการอนุรักษ์ ได้แก่ การปลูกป่า การทำแนวกันไฟ และการบวชป่า ซึ่งปัจจัยทางเศรษฐกิจ และสังคมที่มีผลต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ได้แก่ เชื้อชาติกระเหรี่ยง อาชีพเลี้ยงสัตว์ และความเข้าใจ ค้านทรัพยากรป่าไม้ มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในทิศทางบวกหมายความว่า เมื่อชาวไทย ภูเขามีเชื้อชาติกระเหรี่ยง หรือมีอาชีพเลี้ยงสัตว์ และมีความเข้าใจในทรัพยากรป่าไม้มากขึ้น จะทำให้มีการ อนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้มากขึ้น โดยที่แบบจำลองการอนุรักษ์ทรัพยากร ป่าไม้สามารถทำนายได้ถูกต้อง ร้อยละ 75.44 และคำความน่าจะเป็นของการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้เท่ากับร้อยละ 53.87

ข้อเสนอแนะ คือให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำรูปแบบการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของ เผ่ากระเหรื่ยงมาเป็นแบบอย่างในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ให้แก่ชุมชนบนพื้นที่สูงอื่น ๆ และ จัดกิจกรรมการอนุรักษ์ให้เหมาะสมกับช่วงเวลาว่างจากการทำงานในแต่ละอาชีพ พร้อมทั้งสนับสนุนการให้ ความรู้ความเข้าใจด้านการอนุรักษ์และการใช้ทรัพยากรป่าไม้แก่ชาวไทยภูเขา The objectives of this study were to explain the general economy and society, to study the pattern of forest resource conservation activity, the way to conserve the forest resources divided by the tribe and to analyze the economy and society factors that had an effect on forest resource conservation in the district of Pang Mapha, Mac Hong Son. The results of the study should show the way for forest management planning of the development office in the high area and the way for the conservation in other high area communities. These ways are used in order to have sustainable forest resources use. The secondary data of 104 high hill tribe families from three different villages were used and consisted of Banborkrai, Banmaelana and Banmuengpam, in Pang Mapha District, Mac Hong Som Province. The relation of the factors was analyzed by using multiple regression analysis technique following with the Logit Model.

The study found that 24.56% of the sample has had forest resources conservation by using activities consisting of forest planting, making fire barriers and forest ordaining. The economy and society factors affecting the forest resource conservation were Karen race, animal raising and the understanding of the relation of forest resource with the forest resources conservation in a positive way that meant Karens who understood more about forest resources could make more forest resource conservation. The forest resources conservation model could predict correctly 75.44% and the possibility of the forest resources conservation was about 53.87%.

The suggestions for the departments involved in the conservation should take the pattern of Karen tribe's forest resources conservation as an example in forest resources conservation for other high area communities and create conservation activities. The officers should support more knowledge and more understanding about forest conservation and forest uses to the hill tribe people.